

Zadeva: SARS-CoV-2 in ukrepi za preprečevanje širjenja virusa

Spoštovani člani sveta staršev, sveta zavoda, zaposleni in starši,

predvidevam, da se bomo o SARS-CoV-2 in ukrepih za preprečevanje širjenja virusa pogovarjali na konferenci učiteljskega zbora (21. 9. 2021) in na naslednji skupni seji sveta zavoda in sveta staršev, ki bo konec meseca septembra (30. 9. 2021).

V Sloveniji število okužb s Covidom-19 v zadnjih dneh zelo narašča.

Od 25. 1. 2021 so vsak ponedeljek na šolo prihajali predstavniki Zdravstvenega doma Lenart in testirali zaposlene na SARS-CoV-2. Do 21. 6. 2021 so opravili skupaj 22 testiranj. Na vseh testiranjih smo bili zaposleni, ki se moramo testirati, vedno negativni. Za vsako opravljeno testiranje sta vsak dan (vsak ponedeljek) na šolo prišla dva strokovna delavca ZD Lenart. Za testiranje od 20 do 30 zaposlenih sta potrebovala približno eno uro časa. Ker je treba podatke vnesti v aplikacije NIJZ, ki nam na mobilne telefone pošlje sporočilo, da smo bili na testiranju negativni, menim, da lahko dva zaposlena dnevno opravita okrog 200 hitrih testov. Da se opravi 2.000 hitrih testov je po moji oceni potrebno približno 20 zaposlenih. Po podatkih sledilnika se v Sloveniji opravi okrog 20.000 hitrih testov na dan. Po moji oceni je za opravljanje tega dela potrebno približno 200 zaposlenih strokovnih delavcev iz zdravstva, ki bi opravljali neka druga dela, vendar so zaradi razmer prerazporejeni na opravljanje hitrih testov. Podobno kot v zdravstvu tudi v šoli nimamo drugih ljudi, ko zaradi bolezni ali kakršnega drugega upravičenega vzroka doma ostane delavec v kuhinji, vzgojiteljica ali celo več vzgojiteljic oz. učiteljica ali več učiteljev. Šola ne more staršev preprosto obvestiti, da danes ne bo malice in kosila oz. da učenci ne bodo imeli pouka, ker je učiteljica zbolela. V primeru da kdo od zaposlenih oz. večje število zaposlenih manjka na delovnem mestu, je po mojem prepričanju normalno, da se to v organizaciji čuti, saj delo ne teče tako kvalitetno, kot bi, če bi bili prisotni vsi zaposleni.

V šoli ne moremo kar tako nekoga iz okolice šole ali kar iz ceste poklicati, naj pride v razred in opravlja delo, ker je učiteljica odsotna oz. naj opravlja delo v kuhinji, ker je odsotna kuharica. V vsakem primeru, ko je nekdo iz kakršnega koli razloga odsoten, je treba njegovo delo razporediti med druge zaposlene. Menim, da je podobno kot v šoli tudi v zdravstvu. 200 zaposlenih v zdravstvu, ki opravljajo hitro testiranje, ni mogoče nadomestiti. Ker se število okuženih veča, se veča tudi število sprejetih v bolnišnice. Med nekaterimi ljudmi slišim, da se v zdravstvu v zadnjem času ukvarjajo samo s Covidom. Prav tako trdijo, da ni mogoče priti do zdravnika, ker je še samo Covid tisti, s katerim se ukvarjajo.

Vsak bolnik, ki zboli ima pravico do zdravnika. Osebno menim, da jo tudi dobi. Vsi, ki zaradi Covida potrebujejo bolnišnično zdravljenje, so prav tako bolniki. Med njimi je veliko takih, ki se borijo za življenje. Ko v zadnjem času vsakodnevno spremljam informativne oddaje in gledam posnetke iz Covid oddelkov v naših bolnišnicah, se sprašujem, kako medicinsko osebje zmore zdržati v skafandrih z najtežjimi bolniki 4 ure in več, sledi odmor za WC in malico in nato ponovno 4 ure ali več v skafandru ob bolnikih. Zanima me, kako zmorejo. To se sprašujem, ker imajo nekateri še vedno pomisleke o nošenju mask v zaprtih šolskih prostorih.

Za vse Covid bolnike, ki so v bolnišnicah ni rezervnih zdravnikov in drugih medicinskih delavcev, ampak so samo ti, ki so v zdravstvu zaposleni. To pomeni, da jih vodstva bolnišnic prerazporejajo na najbolj kritična in najbolj nujna dela. Posledično zaradi tega odpadajo operacije in se daljšajo čakalne vrste. Po podatkih Sledilnika Covid 19 je na včerajšnji dan (20. 9. 2021) v slovenskih bolnišnicah skupno 378 Covid bolnikov, od tega jih je 103 na intenzivni negi.

Kljub temu da sem cepljen, lahko zbolim, trdijo strokovnjaki, prav tako trdijo, da naj bi bil potek moje bolezni, če se bom okužil s SARS-CoV-2, blažji, kot če ne bi bil cepljen.

Upam, da se ne bom okužil in da ne bom zbolel. Po mojih najboljših močeh se trudim in upoštevam priporočila NIJZ, zato upam, da okužbe ne bom staknil.

V primeru, da jo staknem, si želim, da bi bolezen potekala v blagi obliki. V primeru, da pa bom zbolel in imel težjo obliko bolezni, torej takšno, da bom potreboval intenzivno nego, si želim, da bi tako zbolel, če že moram, čim prej. Zakaj? Ker je trenutno v bolnišnicah manj okuženih (čeprav jih je že zelo veliko) v primerjavi z vrhom drugega vala, ko je bilo v bolnišnicah več kot 1.200 Covid bolnikov. Predvidevam, da bo v naslednjih dneh v bolnišnicah vedno več bolnikov (zelo vesel bom, če se motim). Zdaj bi, če že moram, rad zbolel zato, ker medicinsko osebje, ki dela na Covid oddelkih še ni tako »utrujeno« in se lahko po moji oceni bolj posveti bolnikom, kot takrat, ko bo za njimi več kot mesec in pol dela v težkih razmerah ob vsakodnevnem naraščanju Covid bolnikov v bolnišnicah.

V vseh državah uvajajo ukrepe, tudi pri nas. Menim, da bi po letu in pol lahko vsi sprejeli, da virus je, čeprav ga ne vidimo. Prav tako menim, da strokovnjaki sprejemajo ukrepe z namenom, da bi širjenje virusa zajezili in da bi vsi skupaj živeli bolj normalno. Za bolj normalno življenje brez omejitev, pa mora vsak posameznik prispevati svoj delež.

Nekateri imate še vedno pomisleke o cepljenju. Sprašujem se, kaj je bolj varno. Ali se vsak dan peljati z avtom po slovenskih cestah ali se cepiti proti Covidu?

Prepričan sem, da se je bolj varno cepiti. Ali pomislite vsak dan, ko se usedete v avto, da lahko v prometni nesreči umrete. Po statističnih podatkih vsako leto umre na slovenskih cestah več kot 100 ljudi, še več jih zaradi posledic prometnih nesreč postane invalidov.

Zaradi vas samih in vseh nas, vas prosim, da razmislite in se odločite ter se cepite. Preveč ljudi že poznam, ki so imeli s Covidom težave, med njimi so tudi mladi.

Ravnatelj
mag. Anton Goznik